

сна идеята си, за да стане достъпна за вашия умъ. Прѣдставете си, че азъ трѣбва да посѣтя слънцето. Какъ? Допуснете тази вѣроятностъ, че жителитѣ на слънцето ме канятъ да имъ направя едно посѣщение. Има два начина за отиване на слънцето. Азъ трѣгвамъ за слънцето съ бързината на свѣтлината и въ осемъ минути съмъ тамъ. Другъ единъ господинъ, мой приятель сжщо е поканенъ да отиде на слънцето, но той трѣгва съ най-бързия тренъ, който пхтува съ бързина 150 200 клм. въ часъ. Какъ мислитѣ слѣдъ колко години този господинъ ще стигне на слънцето съ този бързъ тренъ? — Ще му вземе най-малко 200 години. Азъ ще стигна само слѣдъ осемъ минути, ще поразисквамъ малко съ жителитѣ на слънцето и скоро ще се върна на земята. Туй пхтуване съ бързия експресъ е нашиятъ разсждѣкъ. Нѣкой казва: ние разсждаваме. Да, ще стигнешъ до слънцето слѣдъ 200 години. Затуй хората казватъ, че опитността учила хората. Да, опитността на дългия пхтъ. Това е до начина на движението. У нѣкои хора съзнанието се движи полека, а у други хора съзнанието се, движи бързо. Че, ако вие четете Сведенборга, единъ съвършенъ човѣкъ, у когото религиознитѣ чувства сж силно развити, ще видитѣ, че той разправя за работи, за които вие бихте казали: дали вслѣдъ това е вѣрно, или не; дали този човѣкъ е съ ума си, или не. Не, това сж истински нѣща. Той разправя, какви сж ангелитѣ, какъ живѣятъ, какво мислятъ. Слѣдъ туй описва всички хора на земята, въ Англия, въ Франция, въ Африка и другадѣ, описва ги най-подробно, разправя, че ходи при тѣхъ, че се разговаря.